

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 80.

Göteborg den 7 mars 1959.

Käraste lilla Hekla!

Jag antar att du fick mitt brev nr 79 i går, kanske i torsdags? Vad är det här för sudd? Jag har just bytt färgband.

Ludde kom hit i måndags. Och hon gick till banken med checken på hemvägen. Och du ska tro att det var roligt att få sätta in det vackra beloppet. Halleluja! Hur jag mår? Jo tack, det är uppåt. Men min låga envetna temperatur vill inte släppa. I går hade jag legat i tre veckor och doktorn lovade att jag skulle få gå upp och vara på benen så mycket jag ville och orkade men vila mycket. Vilket jag gör. Men jag får inte gå ut än på ett tag, kanske i slutet på den kommande veckan. Så då så. Det går ingen nöd på mej, men det är klart att det blir lite långsamt att ligga inne så länge. Då jag emellertid ligger och tänker på hur gott jag har det vid jämförelse med mina vänner som ligger år efter år och har svåra smärtor, så skäms jag att jag tycker att det är långsamt. Så till slut tycker jag att jag har det så underbart egentligen.

Att jag sätter i gång med detta brev nu beror på att jag ville svara på dina funderingar angående farmor.

Ditt brev nr 90 av den 26/2 - skrivet vid ett sjukbesök hos din vän Trudy - fick jag den 2 ds, alltså på 4 dagar. Det är förnämligt. Ögonkrök ringde jag till Elisabet och frågade hur det var med Hedvig. Jo tackdet är så bra! Jag trodde inte mina öron. Elisabet fortsatte och sa att förflamning och alla andra besvär hade gått tillbaka och hon var uppe och som vanligt!!! Hon bjöd på frukt när jag var där och så ville hon bjuda på kaffe också, men jag avböjde, sa E. Då hon sa att hon skulle skriva till dej samma dag, så visste jag att du från henne fick de bästa informationerna. Varför jag inte gjort något är det. Annars hade jag naturligtvis knackat ner några rader bums. Nog har vi vanliga fattiga syndare ett underbart löfte om evigt liv. Men den gumman tänker visst leva för evigt på denna jorden!!! Vad det var roligt att det denna gång gick tillbaka så fort. Hon hade visst klagat på att när hon skriver, så händer det att hon hoppar över en bokstav någon gång!!! Det är till att vara defekt ska jag säga. Jag undrar om inte gumman lever tills ni allihop är hemma i Sverige!?! Men annat kan ju också tänkas. Men ditt förslag om att jag skulle åta mej en ev. bouppteckning, ser jag nog lite omöjligt att genomföra. Du vet att jag vill hur gärna som helst göra er tjänster. Men vet du, jag är så främmande för allt i Stockholm. Jag måste ju då skaffa någon som gör upp det hela och jag vet inte var jag ska få tag i någon utan att samarbeta med alla möjliga. Och så dyrt det skulle bli. Jag har ett annat förslag. Jag tycker att ni ska ge Linnéa uppdraget. Hon bor så nära Stockholm. Och hon har för inte så många år sen varit med om sin fars begravning och bouppteckningen efter honom. Hon kan nog ordna det så att hon får med sej någon i sådana här ärenden hemmastadd från Sala, som hjälper henne att ordna detta. Det behövs ju ingen advokat till detta utan det brukar man känna anliga en pensionerad polis eller stadstjänare eller någon annan vanlig människa som skaffar sej lite extra inkomst på sånt jobb. Man behöver nämligen inte anlita advokat för sådant ärende. Linnéa är ju också så hemma i Stockholm och allting går fortare och lättare för henne. Och så kommer det att kosta en spottstyver mot om jag skulle försöka. Nej, det känns inte lätt för mej. Så en sak till! Skulle inte dom andra tycka att det är konstigt om jag skulle anlitas? Dom står ju lika nära. Från den synpunkten skulle jag också känna det besvärligt! Nu hoppas jag att Hella förstår Ester! Skall du inte be Gerda underhandla med Linnéa och göra det nu, så att om det skulle inträffa att ni måste mer mor att då var bestämt i förväg? Jag tycker att det låter bra. Inte sant? Jag minns att du för länge sen har gett mej i uppdrag att ordna med blommor om mor skulle dö och vilka blommor det skulle vara också. Men om ni båda familjerna skulle vara i Japan och detta hände, skulle ni inte då ordna med gemensam krans? Jag skulle vilja föreslå att Linnéa fick det uppdraget också. Vi för får del skickar nog inga blommor utan vi vill mycket hellre ge en gåva till Japan-missionen. Ja, det är ju bra att frågora inte är aktuella just nu utan vi kan diskutera dom. Skall bli intressant för veta vad du tycker om mina goda förslag?!?

Så gott att Elisabet finns där uppe och har ständig kontakt med Hedvig. Rätt vad det är står hon för en gåva i Vepans redovisningar, mest till Japan, men andra också tror jag.

Det var hur konstigt som helst med de där rökelsekaren! Den 6 juni 1956 skickade jag kr. 75:- till Hedvig, för vilket belopp ni köpt båda rökelsekaren. Hur gör du med sånt? Du säger väl till hur det hänger ihop? Har farmor glömt hela historien? - Jo då, jag tänker uppvakta Gerda på 60-årsdagen. Jag tyckte inte att det var roligt att ordna något innan dom reste utan jag menade att det vore råligare och säkert bättre om du ville åta dej att ordna något. Det kunnat kan få kosta kanske kr. 15:- och du får köpa vad du vill något roligt eller något nyttigt eller något som blir bådadera. Tack ska du ha!

Det var inte lätt med Egrons och Gerdas bostad. Men tråkigare tycker jag det är med deras ungdomar. Det verkar ju mera bekymmersamt än harmoniskt, det heka. Beträffande de 200:- kr. från Exp. så kom dom den 20 febr. Och jag stog 100:- av dom, vilket alltså betyder att det då återstod kr. 200:- av min fordran. Resten reserverade jag för kommande utgifter. Jag har skickat ett litet belopp

/Skrivet i marginalen: Du svarar inte på frågor! Det var rätt länge sen jag begärde att få veta vad du skulle ha på 60-årsdagen om någon /flickorna/ skulle fråga? Tiden går fort som bekant! Frida Solberg fyller 70 den 21 juli, alltså dagen efter JAG.

till London i dag och några kr. här om dan. Så väntar jag räkning från Riksför. Bara jag kommer ut igen ska jag ordna med vårt mellanvarande. Bara det att du skulle ha 100:- till söndagsskol- eller annan ungdomsverksamhet, vill jag påminna dej om. De återstående 200:- skall jag ta ut, då jag får tillfälle. Är det inte rätt så? Din skatt på 33:- kr, skall jag betala den kommande veckan. Nej, det är klart att jag inte säger ett ord till Roy om era pengar. Det skulle inte vara varken klokt eller lyckligt. Men jag undrar om du talar om det för Lisa och David? Du vet att när dom kommer hem i sommar, så är det alltid nån på Exp. som får sekon på tal och då är det kanske trevligare om dom vet det. Och dom blir säkert så glada för det, dom också. Bara min fundering. Ja, jag kan inte säga riktigt hur gamla mamma och pappa är på det kort som Roy skickat er. Kortet har jag inte fått tillbaka än. Men jag vill minnas att dom såg väl ut, att vara i 35-årsåldern. Eller vad tror du? Mamma var ju 3½ år äldre än pappa. Är kortet bra? Roy har visst gjort det själv. Så ska ni väl båda ha de käraste hälsningar ätte

Din Lyd